

Прокуратура України
ПРОКУРАТУРА ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

бульвар Шевченка, 286, м. Черкаси, 18000

факс (0472) 36-18-78

ПОВІДОМЛЕННЯ

про нову підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Черкаси

«14» травня 2015 року

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу прокуратури Черкаської області молодший радник юстиції Греков Антон Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження №42015250000000058 від 05.02.2014 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Басарабу Андрію Володимировичу,
10.02.1987 року народження, уродженцю
с. Нова Ободівка, Тростянецького
району Вінницької області,
громадянину України, проживаючому
за адресою: Вінницька область
Тростянецький район с. Нова Ободівка,
вул. Призаводська, 3

про те, що він підозрюється у перевищенні влади, тобто умисному вчиненні працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав чи повноважень, що супроводжувалось насильством у вигляді незаконного позбавлення волі потерпілої із застосуванням зброї і завдали істотної шкоди охоронюваним законом правам, інтересам окремих громадян та державним інтересам, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 365 КК України.

Досудовим розслідуванням установлено, що Басараб Андрій Володимирович, наказом начальника УМВС України у Вінницькій області №1210/с від 04 червня 2013 року призначений на посаду виконувача обов'язків начальника сектора карного розшуку Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області.

Під час проходження служби в підрозділах міліції, відповідно до ч. 1 ст. 16 Закону України «Про міліцію» та Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ, затвердженого

постановою Кабінету Міністрів Української РСР від 29.07.1991 № 114, Басарабу А.В. присвоєне чергове спеціальне звання капітана міліції.

Статтею 3 Конституції України передбачено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Статтею 29 Конституції України передбачено, що кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Відповідно до статті 64 Конституції України, конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України Басараб А.В., як працівник органу державної влади зобов'язаний був діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 20 Закону України «Про міліцію» Басараб А.В., як працівник міліції був представником державного органу виконавчої влади, законні вимоги якого є обов'язковими для виконання громадянами і службовими особами. При виконанні покладених на нього обов'язків Басараб А.В. повинен керуватись тільки законом, діяти в його межах і підпорядковуватись безпосередньому і прямому начальникам.

Згідно ст. 2 Закону України «Про міліцію» на Басараба А.В., як на працівника міліції покладені, серед іншого, завдання забезпечувати особисту безпеку громадян, захищати їх права і свободи, законні інтереси; запобігати правопорушенням та припиняти їх; охороняти та забезпечувати громадський порядок; виявляти і розкривати злочини, розшукувати осіб, які їх вчинили, тощо.

У своїй службовій діяльності Басараб А.В., відповідно до ст. 3 Закону України «Про міліцію» та прийнятої Присяги повинен керуватись принципами законності, гуманізму, поваги до особи, соціальної справедливості тощо, а згідно ст. 5 цього ж Закону – повинен виконувати свої завдання неупереджено, у точній відповідності із законом; ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не могли бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності.

Крім того, відповідно до ст. 10 Закону України «Про міліцію» Басараб А.В., як працівник міліції був зобов'язаний, серед іншого,

забезпечувати безпеку громадського порядку; припиняти кримінальні та адміністративні правопорушення; а також незалежно від посади, яку він займає, місцезнаходження і часу в разі безпосереднього виявлення правопорушень зобов'язаний вжити заходів до попередження і припинення правопорушень, встановлення і затримання осіб, які вчинили правопорушення, охорони місця події і повідомити про це в найближчий підрозділ міліції тощо.

Для реалізації покладених повноважень статтями 11, 12 та 14 Закону України «Про міліцію» Басараб А.В., як працівнику міліції надавались, серед іншого, права вимагати від громадян, які порушують громадський порядок, припинення правопорушень, виносити на місці усне попередження особам, які допустили порушення, а в разі невиконання зазначених вимог застосовувати передбачені Законом заходи примусу; затримувати осіб, підозрюваних у вчиненні злочину та осіб, які могли завдати шкоди оточуючим, зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби, у тому числі і наручники, та зброю тощо.

Відповідно до ч. 1 ст. 25 Закону України «Про міліцію» Басараб А.В., як працівник міліції у межах повноважень, наданих законодавством України, самостійно приймає рішення і несе за свої протиправні дії або бездіяльність, дисциплінарну чи кримінальну відповідальність.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» завданням оперативно-розшукової діяльності є пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підбивну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій з метою припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства і держави.

Стаття 4 вказаного Закону зазначає, що оперативно-розшукова діяльність ґрунтується на принципах верховенства права, законності, дотримання прав і свобод людини.

У статті 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», серед іншого, підрозділом, який здійснює оперативно-розшукову діяльність є кримінальна міліція МВС України.

Крім того, відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 6 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» підставами для проведення оперативно-розшукової діяльності є наявність достатньої інформації, одержаної в установленому законом порядку, що потребує перевірки за допомогою оперативно-розшукових заходів і засобів, про осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду або ухиляються від відбування кримінального покарання.

Також, п. 2 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» передбачає, що підрозділи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, зобов'язані, зокрема, виконувати письмові доручення слідчого,

вказівки прокурора та ухвали слідчого судді, суду і запити повноважних державних органів, установ та організацій про проведення оперативно-розшукових заходів.

Крім того, відповідно до п. п. 1, 5 ч.1 ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» оперативним підрозділам для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності, крім іншого, надається право опитувати осіб за їх згодою, використовувати їх добровільну допомогу, проводити операції із захоплення злочинців, припинення злочинів, розвідувально-підривної діяльності спецслужб іноземних держав, організацій та окремих осіб.

Згідно статті 9 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» під час здійснення оперативно-розшукової діяльності не допускається порушення прав і свобод людини та юридичних осіб.

Статтею 1 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України від 22.02.2006 № 3460-IV, на Басараба А.В. як працівника міліції покладалася обов'язок дотримуватись Конституції і законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України, підпорядкованих йому органів і підрозділів та Присяги працівника органів внутрішніх справ України.

Статтею 7 цього ж Статуту на Басараба А.В. покладалася обов'язок дотримуватись службової дисципліни, яка базується на високій свідомості та зобов'язує кожну особу рядового і начальницького складу, серед іншого, дотримуватися законодавства, неухильно виконувати вимоги Присяги працівника органів внутрішніх справ України, статутів і наказів начальників; захищати і охороняти від протиправних посягань життя, здоров'я, права та свободи громадян, власність, довкілля, інтереси суспільства і держави тощо.

Відповідно до ст. 209 КПК України особа є затриманою з моменту, коли вона силою або через підкорення наказу змушена залишатися поряд із уповноваженою службовою особою чи в приміщенні, визначеному уповноваженою службовою особою.

Згідно ч.1 ст. 210 КПК України та п. 14 наказу МВС від 05.01.2005 № 3 ДСК "Про затвердження Інструкції з організації розшуку обвинувачених, підсудних, осіб, які ухиляються від відбування кримінального покарання, безвісно зниклих осіб та встановлення особи невпізнаних трупів" від 01.02.2005 уповноважена службова особа зобов'язана доставити затриману особу до найближчого підрозділу органу досудового розслідування, в якому негайно реєструються дата, точний час (година і хвилини) доставлення затриманого та інші відомості, передбачені законодавством.

Відповідно до п. 6. 6. 2 наказу МВС України № 882 від 30.11.2011 «Про затвердження інструкції з організації діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направлених на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань» та додатку № 14 до вказаної

інструкції необхідно зареєструвати доставлену особу в журналі обліку доставлених, відвідувачів та запрошених, обов'язково вказавши дату й точний час доставлення, та доповісти відповідальному по ОВС, при цьому необхідно обов'язково встановити особу доставленого та забезпечити його огляд. Якщо у доставленої особи відсутні документи, то прізвище, ім'я, по батькові, поштова адреса місця фактичного проживання (реєстрації) записуються в цьому журналі з її слів.

Отже, зважаючи на обсяг своїх повноважень, визначених Конституцією України, Законами України «Про міліцію» та «Про оперативно – розшукову діяльність», Положенням про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ, Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ України та прийнятою Присягою Басараба А.В. на час вчинення злочину був особою, яка постійно здійснювала функції представника влади, тобто був службовою особою.

Будучи ж наділеним від імені держави обов'язком дотримуватися та виконувати положення вищевказаних нормативних документів, діючи всупереч зазначеним вище нормам законодавства, перевищуючи наданому йому владу, Басараб А.В., маючи спеціальне звання капітан міліції, за попередньою змовою з Ковалем М.В. та Стеблюком О.В. вчинив перевищення влади, що супроводжувалось насильством у вигляді незаконного позбавлення волі потерпілої із застосуванням зброї, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам та інтересам Клименко С.В., Сременку Ю.М. та інтересам держави за наступних обставин.

Так, постановою Тростянецького районного суду Вінницької області від 15.11.2013 підсудну Михальченко Зухру Петрівну, 1979 року народження, яка обвинувачувалася у скоєнні злочинів, передбачених ч. 1, 3 ст. 185, ч. 2 ст. 190 КК України, оголошено у розшук з метою затримання останньої та доставлення в суд під вартою для вирішення питання про зміну запобіжного заходу на взяття під варту. Копія вказаної постанови надійшла 20.01.2014 до Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області для виконання.

СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області лише 31.01.2014 заведено ОРС № 03 категорії «Розшук» з розшуку підсудної Михальченко Зухри Петрівни, 1979 року народження.

Відповідно до листа начальника Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області від 26.01.2014, погодженого з начальником УМВС України у Вінницькій області, 31.01.2014 у м. Умань Черкаської області відряджено начальника СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Басараба А.В., старшого оперуповноваженого СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Ковалю М.В., начальника СБІОН Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області Стеблюка О.В. з метою виконання постанови Тростянецького районного суду Вінницької області від 15.11.2013 щодо розшуку та затримання підсудної Михальченко Зухри Петрівни, 07.09.1979 року народження.

При цьому, Стеблюк О.В. начальник Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області Сомик О.Г. надав вказівку посприяти начальнику СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Басарабу А.В. та старшому оперуповноваженому СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Ковалю М.В. у встановленні місцезнаходження розшукованої особи циганської національності на ім'я Зухра, яка проживає у м. Умані та про місце знаходження якої Стеблюк О.В. був обізнаний.

Вранці, близько 07 години 31.01.2014, Басараб А.В. та Коваль М.В. на службовому автомобілі марки ВАЗ 2107 державний номерний знак 1039 на синьому фоні виїхали з Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області в напрямку м. Умань Черкаської області. У ході слідування до м. Умань останні заїхали до Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області, де до них присєднався начальник СБНОН Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області Стеблюк О.В.

Прибувши до м. Умань, за вказівкою Стеблюка О.В., який володів інформацією про місце проживання у м. Умані особи циганської національності на ім'я Зухра, Басараб А.В., Коваль М.В. та Стеблюк О.В. під'їхали до домоволодіння Клименко С.В. за адресою: Черкаська область, м. Умань, вул. Інтернаціональна, 45.

Після того, як з будинку № 45 по вулиці Інтернаціональна в м. Умані вийшла Клименко С.В., яка була зовсім не схожа на розшуковувану Михальченко З.П., та разом зі своїм чоловіком Єременком Ю.М. сіла до автомобіля ВАЗ «Пріора», д.н.з. СА 0976 АО, вони вказаним автомобілем почали рух у напрямку вул. Паризької Комуни у м. Умані.

Водночас, незважаючи на те, що Клименко С.В. не була схожа на розшуковувану Михальченко З.П., Стеблюк О.В. вказав Басарабу А.В. та Ковалю М.В. на Клименко С.В., як на особу циганської національності, яка відома йому під іменем Зухра.

Басараб А.В., Коваль М.В. та Стеблюк О.В. на автомобілі марки ВАЗ 2107 державний номерний знак 1039 на синьому фоні прослідкували за автомобілем ВАЗ «Пріора», д.н.з. СА 0976 АО, де знаходилися Клименко С.В. зі своїм чоловіком Єременком Ю.М., який зупинився поблизу будинку № 26/30 по вул. Паризької Комуни у м. Умань Черкаської області.

Після цього, Коваль М.В. разом з Басарабом А.В. та Стеблюком О.В. маючи при собі фотокартку та повні анкетні дані розшукованої особи, 31.01.2014 близько 12 години, будучи наділеними владою представника державного органу виконавчої влади – працівника правоохоронного органу, який має діяти в межах повноважень та у спосіб, що передбачений Конституцією України та законами України, знаходячись поблизу будинку № 26/30 по вул. Паризької Комуни у м. Умань Черкаської області, без законних на те підстав, в порушення Конституції України, Кримінального процесуального кодексу України, Закону України «Про міліцію», Закону України «Про оперативно – розшукову діяльність», Дисциплінарного статуту органів

внутрішніх справ України, затвердженого Законом України від 22.02.2006 № 3460-IV, не повідомивши про підстави та мотиви затримання; усно не роз'яснивши частини першої статті 63 Конституції України права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, не роз'яснивши права затриманих осіб, встановлених законами, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, користуватися безоплатною правовою допомогою відповідно до закону, що регулює надання безоплатної правової допомоги, не назвавшись працівником міліції, діючи умисно та за попередньою змовою, не дотримуючись вищевказаних норм законодавства, шляхом заламування рук за спину із застосуванням фізичної сили здійснили затримання не розшукуваної особи Михальченко Зухри Петрівни, 07.09.1979 року народження, а затримання Клименко Світлани Володимирівни, 18.11.1970 року народження, з метою подальшого отримання від Клименко С.В. грошових коштів за її звільнення. Після цього, посадили останню на заднє сидіння службового автомобіля марки ВАЗ 2107.

У ході здійснення затримання Коваль М.В., перевищуючи владу, умисно, з метою подолання опору з боку Єременка Ю.М. безпідставно дістав зброю, продемонструвавши її останньому, та наказав не рухатись, пригрозивши їй застосуванням, при цьому змусивши Єременка Ю.М. покласти руки на дах свого автомобіля та поставити ноги на ширині пліч, що останній і виконав, сприймаючи погрозу застосування до нього зброї з боку Коваль М.В. за реальну.

Водночас, в свою чергу Стеблюк О.В., явно виходячи за межі наданих йому службових повноважень, без складання відповідних документів, в порушення ст. 30 Конституції України та ст. ст. 233 - 236 КПК України, без наявного рішення суду, не маючи на те законних підстав, особисто здійснив обшук салону автомобіля ВАЗ «Пріора», д.н.з. СА 0976 АО, який належить на праві власності Єременку Ю.М., чим завдав останньому істотної шкоди, що виразилося у порушенні права потерпілого на недоторканість його транспортного засобу.

У подальшому, рухаючись в службовому автомобілі ВАЗ 2107, встановивши особу затриманої ними громадянки, достовірно знаючи, що Клименко С.В. не являється тією особою, яка розшукується Тростянецьким районним судом, прямо порушуючи положення ч. 1 ст. 210 КПК України та п. 14 наказу МВС від 05.01.2005 № 3 ДСК "Про затвердження Інструкції з організації розшуку обвинувачених, підсудних, осіб, які ухиляються від відбування кримінального покарання, безвісно зниклих осіб та встановлення особи невпізнаних трупів" від 01.02.2005, продовжуючи свої злочинні дії, діючи за попередньою змовою, маючи умисел на заволодіння коштами Клименко С.В. в сумі 10000 доларів США, Басараб А.В., Коваль М.В. та Стеблюк О.В. не доставили затриману Клименко С.В. до одного з найближчих підрозділів органу досудового розслідування, що знаходяться на території

м. Умані, а саме - до Уманського РВ УМВС України в Черкаській області, за адресою: Черкаська область, м. Умань, вул. Леніна, 32, чи до Уманського МВ УМВС України в Черкаській області, за адресою: Черкаської області, м. Умань, вул. Жовтнева, 35 і в порушення п. 6. 6. 2 наказу МВС України № 882 від 30.11.2011 «Про затвердження інструкції з організації діяльності чергових частин органів і підрозділів внутрішніх справ України, направлених на захист інтересів суспільства і держави від протиправних посягань» (додаток 14) негально не зареєстрували в Журналі обліку доставлених, відвідувачів, запрошених, що знаходиться у вказаних райвідділах міліції, де обов'язково зазначається прізвище, ім'я та по батькові, рік народження, місце постійного проживання, дата, точний час (година і хвилини) доставлення затриманого, а цілеспрямовано, із застосуванням насильства у вигляді незаконного позбавлення волі Клименко С.В., що виражалось у неможливості вільно пересуватися, направилися на вказаному вище службовому автомобілі до Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області, при цьому почали вимагати у останньої грошові кошти у сумі 10000 доларів США за її звільнення, на що остання погодилася.

По дорозі слідування до Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області біля приміщення Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області Стеблюк О.В. вийшов з автомобіля ВАЗ 2107 та пішов у зазначений райвідділ міліції у своїх справах, при цьому надав Клименко С.В. номер свого мобільного телефону, для того, щоб вона могла зв'язатись з ним для передачі грошей, які від неї вимагали.

Продовжуючи спільний умисел на перевищення влади, Басараб А.В. разом із Ковалем М.В., о 15 годині 50 хвилин доставили Клименко С.В. до Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області, який знаходиться у м. Тростянець Вінницької області по вул. Леніна, 102, де обмеживши можливість Клименко С.В. вільно пересуватись, залишили її у приміщенні райвідділу Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області.

Після того, як 31.01.2014 близько 16 години 30 хвилин заступник начальника Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Темріснюк В.Д., який особисто знав розшукувану особу Михальченко З.П., встановив, що Басараб А.В. спільно з Ковалем М.В. затримали не розшукувану Михальченко З.П., а іншу особу, він наказав Басарабу А.В. та Ковалю М.В. відвезти Клименко С.В. у м. Умань.

Після цього, Басараб А.В. спільно з Ковалем М.В. посадили Клименко С.В. до службового автомобіля «Шкода Октавія», державний номерний знак 0072 на синьому фоні, та відправилися у м. Умань. Близько 18 години 00 хвилин 31.01.2014 Басараб А.В. та Коваль М.В. на виїзді з м. Тростянець Вінницької області у напрямку м. Гайсин, на трасі Р-33 сполученням Тростянець - Велика Михайлівка, зустріли Єременка Ю.М., який забрав сою дружину Клименко С.В. у вказаних співробітників міліції та попрямував у м. Умань.

Ураховуючи наведене, внаслідок перевищення влади Басараб А.В., Стеблюк О.В. та Коваль М.В. 31.01.2014 в період часу з 12 год. до 18 год.

позбавили можливості вільно пересуватися Клименко С.В. шляхом її затримання, чим спричинили істотну шкоду охоронюваним законом правам і свободам Клименко С.В., що виразилася у незаконному позбавленні волі останньої та порушенні права Клименко С.В. на фізичну свободу і особисту недоторканість.

Крім того, спільними протиправними діями виконувача обов'язків начальника СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Басараба А.В., старшого оперуповноваженого СКР Тростянецького РВ УМВС України у Вінницькій області Ковалю М.В. та начальника СБНОН Гайсинського РВ УМВС України у Вінницькій області Стеблюка О.В., як представниками влади – працівниками правоохоронного органу, вчинені ними всупереч інтересам служби, що виразились у нехтуванні вимог законів України, що призводить до втрати довіри громадян до діяльності правоохоронних органів, завдали істотну шкоду охоронюваним законом державним інтересам у вигляді підриву авторитету правоохоронного органу – Міністерства внутрішніх справ України – міліції, як державного озброєного органу виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у перевищенні влади, тобто умисному вчиненні працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав та повноважень, що супроводжувалось застосуванням насильства та зброї і завдали істотної шкоди охоронюваним законом правам, інтересам окремих громадян та державним інтересам, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, Басараб А.В. вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 365 КК України.

Слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу прокуратури області
молодший радний юстиції

ПОГОДЖЕНО

Старший прокурор відділу процесуального керівництва у
кримінальних провадженнях управління процесуального
керівництва у кримінальних провадженнях управління
прокуратури області
юрист 2 класу

«2» травня 2015 року

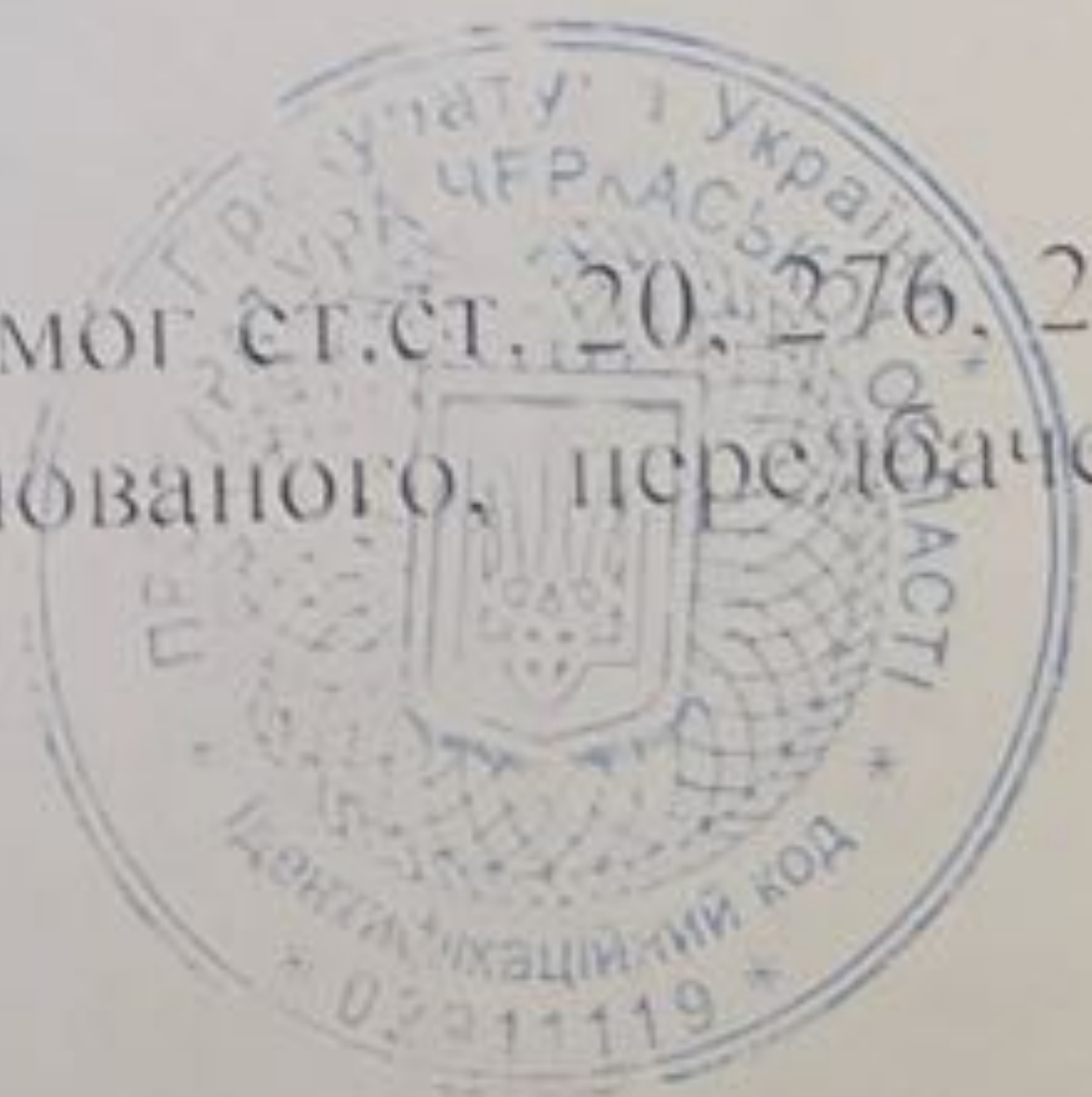
Греков Антон Ігорович

Олексій Олександрович Трохименко

Підозрюваному Басарабу А.В. у відповідності до вимог ст.ст. 20, 276, 277 КПК України повідомлено та роз'янено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані дотримуватися вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала):

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені оголошені, роз'яснені, Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хв. «___» _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру здійснив, письмове повідомлення про підозру вручив, права повідомив і роз'яснив та вручив пам'ятку про процесуальні права підозрюваного:

Слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу прокуратури області
молодший радний юстиції

Греков Антон Ігорович

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

Повістка про виклик

Басарабу Андрію Володимировичу

Вінницька область, Тростянецький район, село Нова Ободівка, вулиця Призаводська, 3

Відповідно до вимог ст.ст. 107, 133, 135, 137 КПК України **Вам необхідно з'явитися «28» серпня 2023 року о «10» год. «00» хв.** до старшого слідчого Четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Черкаси) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві, за адресою: м. Черкаси, вулиця Байди Вишневецького, 17, 4-й поверх, кабінет № 405, для проведення слідчих процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42014250000000037 від 05.02.2014, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України.

Стаття 138 КПК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик.

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
  - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик.

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Ст. слідчий Четвертого слідчого відділу
тел. 067 243 09-36

Богдан ДЬОРДЯЙ

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbg.gov.ua, web: www.dbg.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

Повістка про виклик

Басарабу Андрію Володимировичу

Вінницька область, Тростянецький район, село Нова Ободівка, вулиця Призаводська, 3

Відповідно до вимог ст.ст. 107, 133, 135, 137 КПК України **Вам необхідно з'явитися «29» серпня 2023 року о «10» год. «00» хв.** до старшого слідчого Четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Черкаси) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві, за адресою: м. Черкаси, вулиця Байди Вишневецького, 17, 4-й поверх, кабінет № 405, для проведення слідчих процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42014250000000037 від 05.02.2014, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України.

Стаття 138 КПК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик.

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
  - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик.

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Ст. слідчий Четвертого слідчого відділу
тел. 067 243 09-36

Богдан ДЬОРДЯЙ

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

Повістка про виклик

Басарабу Андрію Володимировичу

Вінницька область, Тростянецький район, село Нова Ободівка, вулиця Призаводська, 3

Відповідно до вимог ст.ст. 107, 133, 135, 137 КПК України **Вам необхідно з'явитися «30» серпня 2023 року о «10» год. «00» хв. до старшого слідчого Четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Черкаси) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві, за адресою: м. Черкаси, вулиця Байди Вишневецького, 17, 4-й поверх, кабінет № 405, для проведення слідчих процесуальних дій у кримінальному провадженні № 42014250000000037 від 05.02.2014, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України.**

Стаття 138 КПК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик.

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
  - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик.

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Ст. слідчий Четвертого слідчого відділу
тел. 067 243 09-36

Богдан ДЬОРДЯЙ